

ข้อมูลทั่วไป

ก. ชื่อเจ้าของผลงาน	นางดวงใจ ศิริเดชอุดม E-mail : tom.duangjai@hotmail.com โทร. ๐๘๖-๒๔๖๑๐๒๒
ข. องค์การ	โรงพยาบาลนาโพธิ์ ต.ศรีสว่าง อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ ๓๑๒๓๐
ค. ชื่อผลงาน/เรื่องเล่า	ชีวิตวะเบเบ้
ง. หมวดหมู่ผลงาน	Spirituality & Humanized Healthcare

ผลการพัฒนาคุณภาพ

-
๑. ชื่อผลงาน/เรื่องเล่า: ชีวิตวะเบเบ้
 ๒. คำสำคัญ: ผ่าตัดไส้ติ่ง
 ๓. ชื่อและที่อยู่องค์กร: โรงพยาบาลนาโพธิ์ ๑๐๓ หมู่ ๘ ต.ศรีสว่าง อ. นาโพธิ์ จ. บุรีรัมย์ ๓๑๒๓๐
 ๔. สมาชิกทีม: ๑.นางดวงใจ ศิริเดชอุดม ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ
 ๕. ที่มาของเรื่องราว: การพูดเล่นๆ ในสิ่งที่สำคัญบางครั้งก็ไม่ควรพูด คนที่ฟังก็ต้องมีสติในการรับฟังถ้าสงสัยให้มีการสอบถามให้ชัดเจน การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ป่วยเจ้าหน้าที่และโรงพยาบาลเอง เพื่อลดความเสี่ยง

๖.สรุปเรื่องเล่าที่แสดงให้เห็นความพยายามในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา:

เมื่อหลายสิบปีโรงพยาบาลชุมชน10 เพียงสามรถที่จะผ่าตัดไส้ติ่ง ผ่าไส้เลื่อนได้เอง แต่หลังจากมีเรื่องฟ้องร้องเกี่ยวกับการผ่าตัดไส้ติ่งแล้วมีภาวะแทรกซ้อนแพทย์ที่ทำผ่าตัดโดนฟ้องจนจะติดคุก และแพทย์ที่ทำไม่ใช่แพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ไม่มีความพร้อมด้านเครื่องมือ โรงพยาบาลชุมชนต่างก็ทยอยกันปิดห้องผ่าตัด คงเหลือแค่ผ่าตัดทำหามันหญิง และทำแผลที่ใหญ่ในห้องผ่าตัด ยกเว้นแต่โรงพยาบาลที่มีความพร้อม สมัยก่อนที่ยังไม่มีคำว่า HA ไม่มีการประกันคุณภาพแต่เราก็มีมาตรฐานวิชาชีพในการทำงาน การผ่าตัดไส้ติ่งที่โรงพยาบาลดิฉันเมื่อก่อนก็ทำ ทีมเรามีพยาบาลวิสัญญี1 คน พยาบาลที่เข้าช่วยแพทย์สามารถเข้าช่วยแพทย์ทุกคน การผ่าตัดจะมีการ On call เรียกเอาทีมถ้าคนไข้พร้อมก็ตามได้เลย ในเวรดิฉันสงวันนี้อิม Nurse Aid ชำนาญการนานเป็นพิเศษ ที่พวกเราตั้งให้เองแอกอยู่เวรดิฉันมารับเวรต่อจากน้องใจที่อยู่เวรบาย พอรับเวรน้องใจก็ OK เสร็จ ‘ป้ามีผ่าไส้ติ่งแต่เพียง 16 ผ่าเวรดิฉัน NPO ครบแล้ว หมอ Set ผ่า’ ป้าโม ‘จำเดี่ยวป้าไปจัดการ’ เสร็จวันนี้้องโกซึ่งป็นวิสัญญี น้องควน น้องมุขพลอยู่เวรกับป้า หลังรับเวรและ OK ของเสร็จแก็ มาเตรียมของที่ห้องผ่าตัดให้พร้อมทำการผ่าตัด พอเตรียมเสร็จป้าโมกลับมาที่ตึกผู้ป่วยใน เดินไปที่เตียง 16 เป็นผู้ป่วยชายไทยวัยผู้ใหญ่เพื่อสอบถามอาการและเตรียมย้ายคนไข้ ‘เป็นหยังมาจ้’ คนไข้ ‘ใช่ ปวดท้องถ่ายเหลว อาเจียนมาครับ’ ‘เป็นมากี่วันแล้ว’ คนไข้ ‘เป็นมา 1 วันครับพอดีผมมารับจ้างทำโรงเรียน ผมอยู่ร้อยเอ็ด’ ‘อาการปวดแบบนี้ละอาการไส้ติ่งบ่ต้องตรวจแลบยาก’ ป้าโมบอกคนไข้อย่างมั่นใจ แกเคยบอกว่าแค่ดมกลิ่นลมหายใจคนไข้ก็รู้ว่าไส้ติ่งอักเสบหรือไม่ ‘เดี๋ยวกุณหมอสีผ่าตัดไส้ติ่งให้’ ‘สีผ่าตัดเลยดิครับ’ คนไข้มองหน้าและถามป้าโม ‘แม่นคะถ้าไส้ติ่งอักเสบต้องตัดออกอย่างเดียว ถ้าปล่อยไว้ไส้ติ่งแตกการรักษาสิลาซ่าสิบได้เย็บแผลเลยหลังจากผ่าตัด ต้องให้แผลแดงตีก่อนค่อยเย็บให้อีก’ Nurse Aid ชำนาญการนานเป็นพิเศษ

อธิบายอย่างชัดเจน ‘ ถ้าสั้นกะเอาตามหมอบอกล่ะครับ’ ป้าโม ‘ ไปเข้าห้องน้ำเกี่ยวกับเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ เพราะว่าป้าสิพาเข้าห้องผ่าตัด ‘ ครับ’ คนไข้เดินถือน้ำเกลือไปห้องน้ำ หลังทำธุระเสร็จก็เดินออกมาอนที่เตียงตามเดิม ป้าโมก็เดินมาที่เตียงคนไข้ ‘ ปวดท้องแสบบ่หล่า ‘ ‘ บ่ครับ’ ‘ ถ้างั้นเดินมาเองเนาะ’ ป้าโมก็ถือถุงน้ำเกลือให้คนไข้เดินตาม ไม่มีญาติคนไข้ตามมาเพราะไม่มีญาติมาเฝ้า (ไม่มีการสอบถามกับพยาบาลในเวรเลย Chart คนไข้ก็ไม่ได้เอามาด้วย ไม่มีการวัดสัญญาณชีพก่อนย้าย) พอตีช่วงนั้นทางเดินจากตึกผู้ป่วยนอกกับผู้ป่วยในกำลังก่อสร้างทำให้ไม่มีทางเชื่อมป้าโมก็ต้องพาคนไข้ลงจากตึกผู้ป่วยในโดยการลงตามเก้าอี้ที่วางไว้ให้ขึ้นลงก็ลุกๆเลพอสสมควร พอมาถึงห้องผ่าตัดป้าโมก็ให้คนไข้สวมหมวก และบนรอบนเตียงผ่าตัด ป้าโมก็เตรียมSet ผ่าตัด Set เครื่องมือ Set ผ้า เครื่องวัดความดันและสิ่งของที่ต้องใช้ให้พร้อม ป้าโมก็ชวนคนไข้คุยเพื่อฆ่าเวลารอให้พยาบาลวิสัญญีและพยาบาลที่จะเข้าผ่าตัดอีก 2 คน ป้าก็นั่งรอชวนคนไข้คุยจนเหนื่อยมองนาฬิกาเวลาผ่านไป 30 นาที ทำไม่ไม่เห็นมีใครมาตามสักคน เตรียมความพร้อมให้ทุกอย่างเลย รอแต่แพทย์และพยาบาลที่จะมาเข้าเคส แอร์เปิดไว้หนาวจนต้องเอาผ้ามาให้คนไข้ห่ม ‘ หนาวจะผ่าตัดแล้วทำไมไม่มา ‘ ป้าโมซึกโมโหแล้ว ‘ หล่ารออยู่นี่ก่อนนะป้าสิไปตามหมอก่อนเด้อ’ ว่าแล้วป้าโมก็เดินมาที่ตึกผู้ป่วยใน พอเดินเข้ามาเปิดประตูห้องพักพยาบาลยังไม่ทันพูดอะไร น้องโกก็ถามเสียงดัง ‘ ป้าโมเจ้าไปไสมาคือบ่มาวัดไข้ช่วยกัน ไปใส่ก็ไม่บอก คนไข้กะหายบ่มาหาช่วยกัน’ ป้าโมก็ตอบเสียงดังฟังชัดทันที ‘ ก็ไปเตรียมคนไข้ผ่าตัดใส่ตั้งให้เง เตรียมห้องเตรียมเครื่องมือให้เรียบร้อยแล้ว คนไข้นอนรอจนสิเซาปวดใส่ตั้งแล้วกะบ่มีใ้ไปเข้าเคส ป้ากะมาตามนี่ละ’ น้องโก ‘ คนไข้เตียงได้ใส่ผ้าใส่ตั้ง บ่มีคนผ้าใส่ตั้งจึกคนเด้อ’ ป้าโม ‘ ก็คนไข้เตียง 16 ไง ‘ ‘ ป้าพาคนไข้เตียง 16 ไปตีพวกผมหาวัดไข้อยู่ พวกกันหากะบ่เห็นคนไข้ว่าแมนล็กกลับบ้านแล้ว ว่าใส่ได้แจ้งความอยู่’ ป้าโม ‘ ก็โอใจ OK ป้าว่ามีคนไข้รอผ้าใส่ตั้งเวรตึก ป้าไปถามอาการกะคือใส่ตั้ง ป้าเห็นหมอกก็คิดว่าमारอเข้าเคสผ่าตัด เป็น Anes เนอะ’ น้องโก ‘ เจ้าเป็นบ่ดีคือบ่ถามพยาบาล’ ป้าโม ‘ จึกแหล่วกะว่าใส่ผ่าตัดอี่หลิปคิดวามันสิตีตัวป้ามันพูดหน้าตายเลยนะ’ น้องโก ‘ คนไข้เขาท้องเสียมาบ่แมนใส่ตั้งอีกเสบทีหลังให้ถามก่อนเด้อป้า’ ป้าโมอึ้งมอายๆ ‘ จำแต่ว่าหมอกตอนนี่คนไข้นอนอยู่ในห้องผ่าตัดป้าอยากายไปเอาคนไข้ออกจากห้องมาไปเอาคนไข้ออกมาให้ป้าแห่ ป้าค่อยสิไปเก็บของเองดอก’ น้องโกหันไปบอก ‘ มุขไปเอาคนไข้มาคืนแห่น้อง’ น้องมุขพลก็เลยต้องไปเอาคนไข้กลับมาอนที่เตียงคืน ป้าโมบอก ‘ น้องมุขเจ้าไปวัดไข้ฝั่งผู้ชายเด้อ ป้าบ่ไปป้าอายคน’ ป้าโมก็หลบหน้าคนไข้เลยคืนนั้น พอตอนเช้าญาติคนไข้จากร้อยเอ็ดมาเยี่ยมคนไข้ ‘ เกือบข่อยได้ผ่าตัดฟรีแล้วมือคีน ยายชุตเหลือจึกมาทางได้มาเอาข่อยเข้าห้องผ่าตัดรอรอหมอตั้งโดน แล้วมีหมอไปเอาข่อยออกมาว่าเครื่องมือบ่พร้อมบ่ได้ผ้า แต่ว่าอาการข่อยกะดีขึ้นแล้วละ’ คนไข้บอกญาติ

๗. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น:

๗.๑. การรับเวรต้องมีการสื่อสารที่ดีและเป็นจริงถ้าไม่แน่ใจให้สอบถามจากพยาบาลหัวหน้าเวร/พยาบาลเวรที่ปฏิบัติงานด้วยกันทุกครั้ง

๗.๒ การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลตามมาตรฐานของสรพ.

๘. บทเรียนที่ได้รับ:

๘.๑ การส่งเวรให้สิ่งที่จริงอย่าพูดเล่นเพราะเป็นเรื่องของชีวิตคน การสื่อสารก็เป็นสิ่งสำคัญ

๘.๒การพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลจำเป็นต้องทำเพื่อผลประโยชน์ผู้ป่วยเจ้าหน้าที่และ
โรงพยาบาลเอง

๙. การติดต่อกับทีมงาน : นางดวงใจ ศิริเดชอุดม งานห้องคลอด โรงพยาบาล นาโพธิ์ ต.ศรีสว่าง
อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ ๓๑๒๓๐ โทร. ๐๘๖-๒๔๖๑๐๒๒ E-mail : tom.duangjai@hotmail.com